

Tráðumenn í regni við Leitisvatn

Umleið hálvthundrað luttakarar meldaðu til sílafiskikappingina, sum skótarnir í Vágum skipaðu fyri fríggjakvøldið

EDVARD JOENSEN

Við Leitisvatn: Tann, sum fekk mest í vekt, fekk 20 síl, sum vígaður 2,3 kg. Tann, sum fekk tað størsta sílið, fekk bara eitt. Tað var 40,5 cm langt og vígaði eitt pund.

Tað situr ein smádrongur so hugagóður við tráðu á einum stabba niðan fyri Leitisrætt. Tað er Magnus Fríði úr Vestmanna, sum er við pápabeiggjanum og systkinabørnumum og fiskar síl á Leitisvatni. Hann hevur meldað seg til fiskikappingina, sum Skótalið Mikkjals á Ryggi skipar fyri.

Har standa bilar mestsum allan vegin fram við Vatnavegnum. Fólk sita niðri við vatnið við tráðu og síggja ógvuliga hugagóð og upptikin út. Eisini hinumegin vatnið - ta megin, tað verður nevnt Sørvágsvatn - er væl av fólk á síggja.

Men ikki letur til, at fiskiskapurin er nakað serligur, tí dúgliga verður gingið aftur og fram og flutt stað úr stað.

Og gamalt er, at tann, sum siglir nógv, fiskar lítið. So einki sær út soleiðis.

Men Magnus Fríði verður sitandi. Hann tekur inn og hyggur at reiðskapinum.

Hvat tað er, sum hent er, veit hann ikki reiðiliga. Einki kenn hevur verið soleiðis, men avegndur er hann. So hann egnir aftur. Hann egnir við rækju. Annars er eisini makrelur í posnum, men ungi vestmenn-ingurin hevur valt rækjuna í kvøld.

Hann slettir út aftur og setir seg at húka, meðan hann spentur eygleiðir dorgina.

Stutt haðani stendur systkinabarnið, tann størri Magnus. Men har ber heldur einki til. Hann flytir seg av og á, um ikki so langt kortini. Men sama skilið er.

Og pápabeiggin, Jón, sum er nærri Vatnsøyrum, sær heldur ikki serliga upptikin út. Stendur bara sum ein standmynd har úti í skýmingini og gløðir at hesi dorgini, sum ikki vísir minsta tekin til at vilja flyta seg.

Tað lotar eitt lítið sindur norður eftir vatninum. Turt er og hampiliga lýtt eisini. Sílaveðrið er frálík, hóast tað ikki regnar, og áirnar einki grugg bera í vatnið.

Ferðslan er nógv fram við vatninum. Fólk koyra við bili at forvitnast, hvussu gongur við fiskiskapinum hjá teimum, sum hava meldað seg til kappingina.

Magnus Fríði situr so hugagóður við tráðuni

Onkur, sum kennir, kemur at vita, um teir hava fingið nakað.

- Nei, einki er komið enn, men tit fara ikki soleiðis avstað aftur. Fáit tykkum kaffi, meðan prátað verður. Jú, slíkt kvøld er meira enn bara eitt fiskikvøld, har kappast verður um, hvør fær mest. Termokannan og plastikkkrússinum verða tikin fram, og vit støða á eina løtu í einum læligur gili niðri við vatnið.

Tað er sera fríðaligt her niðri, hóast bilarnir eru fleiri, sum strúka framvið omanfyri. Lotið og aldu-skvatlið er tað einasta, sum hoyrist. Liðið er so mikið út á summarið, at fuglurin er við at minka her. Ella heldur hann seg bara burtur hiðani í kvøld, nú so nógv fólk er við vatnið?

Ein bátur fer knappliga strúkandi framvið og heldur kós longri út á vatnið. Teir munnu ætla sær Út í Oyrar, tosa tey.

Og so hendir tað. Flotið fer undir, og eitt síl hevur tikið. Ikki var tað stórt, men tað var tó eitt síl, og dagurin var harvið mestsum bjargaður.

Tað kemur eitt æl, inn frá Trælanípuni. Gestirnir, sum eingi oljukklaði hava við sær, skunda sær aftur í bilin. Her verður ikki verðandi, tí helst fer at regna illa, eftir sum Petur Skeel hevur boðað frá.

Tað skýmir alt meira, og onkur er so hugnaligur at tendra eina stormlykt eina-staðni niðri við vatnið. Tað fer líkasum at verða lættari at síggja at egna. Men tey flestu rigga so smátt av og biða bara eftir, at kappingin fer at enda, hóast tað ikki skal vera fyrr enn klokkan eitt í nátt.

So regnar bara alsamt meira, sum klokkan gongur. Og tá tað liður at tíðini, tá gerast skal upp, sílar bara beint niður. Minnir ikki sørt um ta ferðina, fedgarnir báðir, Ketil og Kálvur, fóru at fiska upp úti í Tindhólm. Tað stendur eitt stórt tjald á

Flúgvarabedingini. Har er ljós rundan um. Nógvir bilar. Og úr tjaldinum hoyrist sangur. Okkurt hugnaligt man vera har, nú gerst skal upp. Fullt er av fólk, sum spent biða eftir úrslitinum.

Tað standa grøtur á gass-blussum inni í tjaldinum. Menn standa við krússum og bikørum. Onkur bukkar seg niður við eini oysu og fær sær uppi. Jú, skótarnir vita, at gott er við heitum, nú sílamenninir koma aftur. Sum skótum sømir seg, høvdu teir skipað fyri leguhugna, har til bar at grilla pylsur og snerkja sær breið við bálið, áðrenn farið varð við tráðuni.

Umleið 50 luttakarar vóru, tá kappingin byrjaði. Men nú, avreiðast skuldi, vóru bara níggju, sum møttu upp. Hildið var, at fiskiskapurin mundi hava verið soleiðis hjá restini, at tey hava ikki hildið nakað verið at møta upp til.

Magnus er ikki millum vinnararnar. Ein vinningur er fyri at fáa mestu vektina, og ein er fyri at fáa størsta sílið. **Báðir vinnararnir fáa steyp.**

Tummas Hans Gaardlykke í Miðvági hevði fingið mest í vekt, tá uppgjørt varð. Hann hevði fingið 20 síl, sum tilsmans vígaðu 2,3 kg. Høgni Haraldsen í Sandavági fekk tað størsta sílið. Tað var 40,5 cm. Hann fekk bara hetta eina. Og hann fekk harða kapping, tí tað næststørsta, sum kom upp, var bara ein sentimetr styttari. 39,5 cm.

Tummas Hans Gárdlykke, Miðvági, v.m., fekk mest. 20 síl, sum vígaðu tilsamans 2,3 kg, og Høgni Haraldsen, úr Sandavági, fekk størsta sílið, sum var 40,5 cm langt og vígaði eitt pund
Mynd: Edvard Joensen

+

Atombumba í Thule

Loynilig skjøl í amerikanskum skjalogoymslum avdúka, at ein óbrostin atombumba liggur við Thule

STEFAN Í SKORINI

Eftir øllum at døma hava amerikansku myndugleikarnir ikki rudda heilt upp eftir flogvanlukkuna í Thule í 1968, tí enn liggur ein óbrostin atombumba á havbotninum við Thule í Út-nyrdingsgrønlandi.

Tá ið amerikanska B-52 flogfarið datt niður 21. januar 1968, vóru fyra atombumbur umborð. Tríggjar av teimum vórðu ruddaðar burtur, men tann seinasta varð ongantið funnin aftur. Hetta vildu amerikansku myndugleikarnir tó ikki viðganga, og teir hava altíð sagt, at allar bumburnar vórðu tiknar upp í uppruddingararbeiðnum.

Upplýsingarnar um bumbuna eru funnar fram av fyrrverandi starvsfólkum á Thule støðini. Tey hava ongantið trúð upplýsingunum frá myndugleikunum, sum søgdu, at alt varð tikið upp eftir flogvanlukkuna. 32 ár eftir vanlukkuna kunnu tey umsíðir prógva,

at ein av teimum fyra bumbunum enn liggur á havsins botni og ongantið varð funnin.

Síðani flogvanlukkuna í 1968 hava tíðindi ofta gingið um, at amerikansku myndugleikarnir ikki høvdu funnið alt, men enn leitaðu eftir onkrum. Tó bar ikki til at vísa á, hvat hetta var, men nú vísa skjøl hjá amerikansku atomorkukommisjónini, at tann eina atombumban ikki varð funnin.

Hesar upplýsingarnar koma fram, beint sum USA hevur ætlanir um at nýta Thule støðina í eini nýggjari raketttverjuskipan. Hesum eru grønendingar tó einki fyri, tí so er møguleiki fyri, at Grønland gerst eitt hernaðarmál hjá amerikanskum fíggindum.

Danir fingi ikki alt at vita

Fyrrverandi starvsfólkini á Thule støðini hava fingið sær ein sakførara, og tey hava kannað fleiri túsund skjøl, sum fyrr hava verið

stemplað loynilig.

Í skjølunum, sum starvsfólkíð nú hevur funnið, kemur eisini fram, at danska stjórnin heldur ikki fekk allan sannleikan at vita viðvíkjandi flogvanlukkuni.

Eisini er greitt, at amerikansku myndugleikarnir hava miðvíst leitað eftir bumbuni, men hava samstundis hildið tað loyniligt fyri donsku myndugleikunum.

Hetta sæst í einum skjali frá 19. mars 1968, har ein generalur skrivar, at einki annað er funnið frá bumbuni

enn fallskýggin. Amerikansku myndugleikarnir hava miðvíst leitað eftir bumbuni, men hava samstundis hildið tað loyniligt fyri donsku myndugleikunum.

Serfrøðingar siga tó, at

eingin vandi er á ferð longur, tí at spreingievnni eru skolað burtur av sjógvi gjøgnum árin.

Oljuhald í Norðurlandahúsinum

JAN MÜLLER

Komandi hósdag tann 17. august verður heldur óvanligt hátíðarhald í mentanarborg okkara, Norðurlandahúsinum. Henda dagin, millum klokkan 14 og 16, verða fyrstu loyvin til oljuleiting á føroyska landgrunninum nakrantíð latin teimum oljufeløgum og oljusamtøkum, sum Oljumálastýrið og landsstýrismaðurin í oljumálum hava mett rætt at tillata slík loyvi. Til steðar verða umboð fyri føroyskar oljumyndugleikar, føroysk og útlandsk oljufeløg, lótingslimir og landsstýrisfólk við sjálvum lógmanni á odda. Tað

verður so Eyðun Elttør, oljumálaráðharrin, sum fer at handa loyvin.

Nú hetta er fyrstu ferð, at slík loyvi verða latin, verður gjørt eitt sindur burtur úr. Hóast tað ikki er alment enn, so hava oljufeløgini, sum søktu um loyvi, fingið svar frá Oljumálastýrinum. Sosialurin hevur skilt, at tað verða latin færri enn 10 loyvi, kanska nærri teimum 7. Talið á umsóknum var annars umleið 22. Onkur av oljufeløgnum ella samtøkunum, sum hava søkt, fáa ikki loyvi, skilst. Hetta kemst m.a. av, at øll feløgini hava mestsum søkt um sama økið í landsynningshorninum av land-

grunninum. Tað eru teir teigararnir, sum hava fingið heitið „Gullteigarir“. Og tá tað ikki er nóg mikið av teigapláss til allar umsøkjararnar her, hevur Oljumálastýrið verið tvingað til at býta teigararnar upp til nakrar av umsøkjarunum. Tvs. fyrst og fremst teimum, sum hava havt tey bestu boðini. Tað vil so aftur siga, at tað eru feløg, sum hava bjóðað fram tær bestu og mest umfatandi bori- og arbeiðsskráirnar. Aðrar fyrirtreytir, sum hava talt við í loyvisgevingini, er føroyska innihaldið umframt sjálvandi umhøvris- og trygdarætlanin.

Kongur og Stoltenberg vitja føroyska básin á ONS

JAN MÜLLER

Føroysku luttakarnir á oljuframsýningini ONS í Stavanger seinni í hesum mánaðinum fara neyván at hava nakran trupulleika við at draga áhuga aftrat sær, nú eingin minni enn sjálvur tann norsk kongurinn, norsk forsætisráðharrin og norsk oljumálaráðharrin fara at stokka inn á gólvið og harvið gera eitt slag av marknaðarföringsarbeiði fyri føroysku luttøkuni.

Og luttøkan hesaferð verður eisini merkt av, at bert fáar

dagar undan framsýningini, er vorðið almannakunngjørt, at fyrstu loyvin at leita eftir olju og gassi við Føroyar eru latin oljufeløgum.

Ætlanin hevur annars verið at lata loyvin í september, men tað hevur gingið betur enn ventað við arbeiðinum, og tí hevur dentur verið lagdur á at fáa kunngjørt loyvin. Áðrenn føroysku luttøkuna á ONS. Tað merkir so, at størri áhugi verður hjá útlandskum ídnaðarfyrirtekum at taka upp samband og samstarv við føroyskar fyrirkur, ið ætla at vera við at

veita vørur og tænastur í sambandi við komandi leiting.

Umframt tær meira enn 20 føroysku fyrirkurnar, sum verða við á ONS, fara eisini umboð fyri Oljumálastýrið at luttaka, m.a. Eyðun Elttør, landsstýrismaður og Herálvur Joensen, stjóri. Tað er Menningarstovan, sum sílar fyri føroysku luttøkuni. Eftir ynski frá bretum er fundur eisini avtalaður millum Eyðun Elttør og bretska oljumálaráðharran. Elttør fer eisini at fáa høvi at hitta sín norska starvsbróður.

TILBOÐ

Keyp hendan Teorino-køkin innan
1. september og fá hann fyri

kr. **15.500,-**

Ymiskar uppsetingar møguligar. Prísur eksk. hvítvørur og sanitet.

Køksentrið

Tel. 212490 og 313480